

Land som Danmark; men det maa jo aldeles ikke komme i Betragtning, naar man veed, at disse slet lønede Embedsmænd saa at sige ere Statens Bærere, og det ere de dog upaatvileligt, naar man retfærdigt vil bedømme de Forhold, hvori de staae. De blive langtfra lønede i Forhold til det Arbejde, de have, og det skulde derfor være mig meget behageligt, om jeg, som jeg haaber og aldeles ikke tvivler om, af Regjeringen vilde faae et tilfredsstillende Svar paa min Forespørgsel.

Finantsministeren: Det kan ikke Andet end være Regjeringen kjært, at det mere og mere erkjendes, at Embedsmændenes Lønning i det Hele ikke længere svarer til de Forbringer, man med Rette kan gjøre. Naar den ærede Interpellant imidlertid har hentydet paa et Lovforslag, angaaende en mere almindelig Forhøielse af Embedsmændenes Lønning, da behøver jeg neppe at gjøre opmærksom paa, at et Lovforslag af den Natur fordrer en længere Forberedelse end den, der endnu har været læst net mig Tid til. Jeg skal derfor her indskrænke mig til en ganske kort Besvarelse af Forespørgselen, saaledes som den er stillet; og Svaret er da: Ja, det er Regjeringens Hensigt at forelægge et saadant Lovforslag; det er forberedt i Ministeriet, og vil om meget snøve Tid være saa vidt fremmet, at jeg kan ansøge Hans Majestæt om Tilladelse til at indbringe det for Rigsdagen.

Kirke: Det har naturligtvis været mig meget behageligt at faae dette Svar af den høitærede Minister, som lover paa Regjeringens Vegne at fremkomme med et saadant Lovforslag, ligesom ogsaa, at Regjeringen agter i en mere udvidet Skikkelse, engang at fremkomme med Forslag til en Revision af alle de bestaaende Lønningsforhold saaledes, at der kan komme Ligevægt imellem de forskjellige Gager, der tildeles de forskjellige Statstjenere, og at Enhver kan faae den Løn, som han i Virkeligheden fortjener.

Formanden: Hvis eller Ingen ønsker Dødet, er denne Sag hermed tilendebragt.

Vi gaae derefter over til den næste Sag paa Dagsordenen, som angaaer Udkast til

Regulativ for Handelspladsen Silkeborgs økonomiske Bestyrelse. Sagen er til anden*) Behandling. Der er intet Ændringsforslag fremkommet udenfor de af Udvalget i dets Betænkning**) foreslaaede. Jeg skal sætte Sagen under Behandling i Afsnit, saaledes at § 1 tages særskilt under Forhandling, næste Afsnit gaaer fra § 2 — § 7 incl.; og sidste Afsnit fra § 8 til Enden. Det er altsaa § 1, der nu sættes under Forhandling.

Ordføreren (Rehmann): Udvalget har i sin Betænkning gjort Rede for de Grunde, hvorfor det har troet ved denne Sags fornyede Behandling at maatte indskrænke sig til det Allernødvendigste. Disse ere i det Væsentlige, at der allerede siden 1847 har været et retligt Krav for Beboerne af Silkeborgs Commune til at erholde en særegen Anordning for deres økonomiske Anliggenders Bestyrelse, uagtet jeg ikke troer, at det har været til Pladsens Skade, at det er blevet noget udsat ved Omstændighederne, idet imidlertid alle de Forandringer, saavel med Hensyn til Kirke og Skole som med Hensyn til Jurisdictionen, der derpaa maa faae en væsentlig Indflydelse; nu ere saaledes ordnede, at det Regulativ, de nu kunne vente, kan bestaae i lang Tid. En anden Betragtning er den, at Sagen allerede eengang har været forelagt i Landsstinget, og at der, skjøndt den ikke kom til Forhandling i Salen, har været afgivet Betænkning, til hvilken der er taget væsentligt Hensyn ved Udarbejdelsen af det nu foreliggende Udkast. Dertil kommer, at det i Regulativet selv er foreholdt, at samme skal underkastes en Revision i det Seneste inden 10 Aar. Og endelig tager jeg ikke i Betænkning mundtligt at gjentage, hvad Udvalget har udtalt, at Fristelsen til, ved denne Leilighed at see at faae yderligere klaret Begrebet om den rette communale Bestyrelse, under de lyere Udfigter, der nu ere for en Udvikling af vore indre Forhold i Grundlovens Aand, er langt mindre end tidligere. Som Følge deraf har Udvalget blandt

*) Første Behandling findes Sp. 35.

**) Udvalgets Betænkning findes i Afgang B under IV. Sp. 17—22.